

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010429
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bohuslav Majerníček
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8413010429.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred samosudcom JUDr. Bohuslavom Majerníčkom v trestnej veci obžalovaného T. K., N.. XX.X.XXXX M. K., C. A. L.. Ž. Č.. XXX/XX, S., Y.. K., W. A. L.. Ž. Č.. XXX/XX, S., Y.. K., nezamestnaného trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. septembra 2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný

T. K., N.. XX.X.XXXX M. K., C. A. L.. Ž. Č.. XXX/XX, S., Y.. K., W. A. L.. Ž. Č.. XXX/XX, S., Y.. K., nezamestnaný

sa uznáva za vinného, že

v období od mája 2012 až do konca novembra 2012 a následne od polovice januára 2013 do 30. apríla 2013 v S., Y.. K., v rodinnom dome na ulici Ž. Č.. XXX/XX, kde žije so svojou družkou P. W., niekoľkokrát do mesiaca, pod vplyvom požitého alkoholu svoju družku P. W. fyzicky napádal tým spôsobom, že ju bil päšťami po celom tele, vulgárne jej nadával, že je kurva, štetka, a vyhrážal sa, že ju raz za to zabije, že jej doláme ruky, správal sa agresívne, vyhadzoval ju z domu, a po fyzických napadnutiach jej bránil vyhľadať lekárske ošetrovanie, pričom v presne nezistený deň v júli 2012 po požití alkoholických nápojov a hádke, podozrievajúc ju z nevery, ju pichol kuchynským nožom s dĺžkou čepele 6 cm do ľavej zadnej časti tela, do zadnice, spôsobiac jej pritom nešpecifikované zranenie a následne jej bránil vyhľadať lekárske ošetrovanie, pretože sa obával podania trestného oznámenia zo strany ošetrojúceho lekára, na ktorom preto nebola, pričom jeho agresívne konanie sa stupňovalo, a to až do 30. apríla 2013, kedy P. W. pod vplyvom alkoholu napadol tým spôsobom, že ju bil dlaňou a päšťou po hlave a tele, udieral ju do oblasti brucha, nútil k pohlavnému styku, čo ona odmietala, ale nakoniec sa podvolila, aby obžalovaný zaspal a dal pokoj, a následne z dôvodu tohto správania sa obžalovaného vec oznámila na polícii, pričom v uvedený deň jej obžalovaný spôsobil opuch vlasatej časti hlavy a pravej časti tváre, bez poruchy videnia, ktoré zranenie si nevyžiadalo lekárske ošetrovanie ani práceneschopnosť.

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, vyhrázaním sa, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, ohrozujúc jej fyzické a psychické zdravie,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmienienečne odkladá a ukladá mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok 15. novembra 2013 podal na Okresný súd Kežmarok obžalobu na T. K. pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, vyhrážaním sa, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, ohrozujúc jej fyzické a psychické zdravie.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonával dokazovanie.

Obžalovaný sa na pojednávaní ku skutku uvedenému v obžalobe nepriznal. V období od mája 2012 do konca novembra 2012 a od polovice januára 2013 do 29. apríla 2013 P. W. nikdy neudrel. Obžalovaný sa síce s poškodenou hádali, avšak nikdy jej neublížil. Poškodená si svoje zranenia spôsobila sama. Dňa 30. apríla 2013, keď popíjal víno u svojho brata T. K., prišla za ním P. W. a žiadala ho, aby šiel domov. Potom ako jej povedal, že domov pôjde až dopije, družka mu začala nadávať a kričať, že „ide do basy, bude buzerant a bude robiť buzerantské veci“. Keďže to hovorila pred bratovými deťmi, obžalovaný sa nahneval a dal jej tri facky po tvári. Poškodená pritom spadla a udrela sa o sekretár. Uvedeného dňa sa poškodená od neho odsťahovala. Obžalovaný odmietol tvrdenie, že by svojej družke niekedy bránil vyhľadať lekárske ošetrenie.

Svedkyňa - poškodená P. W., družka obžalovaného na pojednávaní poprela svoju výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný jej nikdy neublížil, všetko si vymyslela, pretože pila zo žiaľu nad tým, že má deti v ústave. Zranenia si spôsobila sama. Obžalovaný sa k nej vždy správal veľmi dobre a to aj pod vplyvom alkoholu. Poškodená sa s ním občas hádala, avšak poprela, že by ju pritom obžalovaný napadol. Udrel ju len vtedy keď mala „amok“ a snažila sa porezať. Dňa 30.4.2013, keď obžalovaný pil u svojho brata, potom ako sa poškodená nevhodne správala, jej obžalovaný dal facku, pričom sa udrela o sekretár. Obžalovaný ju následne „vyhodil z domu“.

Svedkyňa Z. W., matka obžalovaného vypovedala, že jej syn je slušný človek, ktorý sa stará o rodinu a prestal aj s požívaním alkoholických nápojov. Zranenia si privodila poškodená sama. Svedkyňa nemala žiadnu vedomosť o tom, že by obžalovaný poškodenú napádal alebo sa jej vyhrážal.

Svedok T. K., brat obžalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný sa s poškodenou často hádali. Keď bol raz obžalovaný u neho na návšteve, prišla k nim opitá družka obžalovaného a začala mu pred svedkovými deťmi nadávať, že „v base bude fajčiť kokoty“. Obžalovaného to rozčúľilo a dal jej dve facky, pričom poškodená spadla a udrela sa o sekretár. Svedok potvrdil, že obžalovaný 30.4.2014 vyhodil poškodenú z domu, pretože s ňou už nechcel viac žiť. Obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správal normálne, avšak poškodená mu často nadávala.

Svedkyňa S. Š., teta poškodenej na pojednávaní označila svoju výpoveď z prípravného konania ako nepravdivú. K prečítaným úryvkom z tejto výpovede podľa ktorých obžalovaný poškodenú pravidelne bil, vyhrážal sa jej a vyhánal ju z domu, svedkyňa uviedla, že takto nevypovedala, len prikyvovala na to čo je čítal vyšetrovateľ z výpovede poškodenej. Takisto tvrdenie, že má kvôli svedeckej výpovedi obavy, pretože „všetci sa boja Kačicu“ si mal vymyslieť vyšetrovateľ. Svedkyňa nikdy nevidela, že by obžalovaný napadol poškodenú. Ak obžalovaný na poškodenú niekedy kričal, tak len preto, aby viac nepila, nebolo to však vulgárnym spôsobom. Naopak bola to poškodená, ktorá pod vplyvom alkoholu vystrájala. Poškodená si u svedkyne na obžalovaného nikdy nestážovala. Občas jej ukázala nejaké zranenia, ktoré si však spôsobila sama tým, že sa porezala.

Z výpovede svedkyne P. W. vyplynulo, že obžalovaný s poškodenou žili normálnym usporiadaným životom, pričom všetky obvinenia si poškodená vymyslela. Obžalovaný poškodenú nenapádal a ani sa jej nevyhrážal. Svedkyňa si u poškodenej nevšimla žiadne zranenia. K prečítaným úryvkom z jej výpovede (z prípravného konania) podľa ktorých obžalovaný poškodenú pravidelne vyhánal z domu, neustále jej vulgárne nadával a ponižoval ju, vyhrážal sa jej, a fyzicky ju napádal, svedkyňa uviedla, že si to celé vymyslel vyšetrovateľ.

Svedok V. P. S., chirurg nemocnice F. M. P. M. K. potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, ktorá bola na pojednávaní prečítaná. Z tejto výpovede vyplynulo, že 30.4.2014 vyšetřil poškodenú, ktorá sa k nemu dostavila v sprievode polície. Zranenia poškodenej neboli veľkého rozsahu, nevyžadovali ďalšie lekárske ošetrenie. Poškodená mu vtedy uviedla, že poranenia je spôsobil manžel úderom ruky po hlavu a po pravej strane tváre.

Z výpovede znalca z odboru klinickej psychológie W. L. W. súd zistil, že poškodená má veľmi jednoducho štruktúrovanú osobnosť, s intelektovými schopnosťami zníženými do pásma ľahkej mentálnej retardácie. Poškodená je však schopná orientovať sa v realite a chápať základné spoločenské normy. Tieto normy si však neosvojila a ich dodržiavanie nepovažuje za potrebné. V posudzovaní reality je výrazne subjektívna, pričom jej pamäťové schopnosti sú dostatočné na to, aby dokázala zreprodukovať podstatu prežitých udalostí, hoci s malým počtom detailov. To čo si nezapamätá, však má tendenciu dopĺňať. Často povie aj viac ako skutočne vidí a počuje a súčasne má výrazný sklon ku klamstvu. Syndróm týranej osoby sa u nej nepotvrdil. Poškodená má sklony k vyvolávaniu hádok, a to najmä pod vplyvom alkoholu, kedy je schopná aj na základe malého podnetu vyvolať konflikt, ktorý môže vyústiť do fyzickej agresie.

Z výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria V. P. T. mal súd preukázané, že obžalovaný trpí poruchou psychiky, ktorá súvisí s jeho závislosťou na alkohole III. stupňa podľa Jellineka. Sexodiagnostické a PPG vyšetrenie nepotvrdilo prítomnosť deviácie. U obžalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku boli znížené iba v nepodstatnej miere a to v dôsledku pozitívneho alkoholu. Vzhľadom na to, že k páchaniu trestného činu dochádzalo v priebehu dlhšieho časového úseku, boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v tomto období znížené rozličnou mierou v závislosti od stupňa opitosti. Nikdy však nedošlo k ich úplnému vymiznutiu. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a je schopný zúčastňovať sa úkonov trestného stíhania. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Vzhľadom na diagnostikovanú závislosť na alkohole znalci odporučili uloženie ústavného ochranného protialkoholického liečenia, nakoľko možno predpokladať priaznivý efekt tohto opatrenia na ďalší vývoj osobnosti obžalovaného. Znalecký posudok, z ktorého znalec pri výpovedi vychádzal a na ktorý sa odvolával vypracoval spolu so znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria V. F. E. - Š..

Zo záznamu OO PZ v K. o podaní informácie z 30. apríla 2013, sp.zn.: ORPZ-KK-OPDP3/2013 vyplynulo, že obžalovaný uvedeného dňa približne o 16.20 hod. pod vplyvom alkoholu zbil poškodenú. Na dôvod si nevedel spomenúť. Obžalovaný sa v tomto zázname priznal, že v priebehu posledného roka

poškodenú zbil viackrát, a to aj v triezvom stave. Nikdy je však pritom nespôsobil vážnejšie zranenie. Uvedený záznam bol podpísaný obžalovaným.

Zo správy V. P. S., chirurga nemocnice F. M. P. v K. D. 30. apríla 2014 súd zistil, že svedok uvedeného dňa vyšetroval poškodenú, ktorú mu do ambulancie priviezla policajná hliadka. Poškodená mu vtedy uviedla, že zranenie je spôsobil manžel úderom po hlave a po pravej časti tváre. Poškodená si sťažovala na bolesť hlavy, v bezvedomí nebola, nevracala, k poruche videnia nedošlo. Na úraz si bližšie nevedela spomenúť. Na vlasatej časti hlavy bolo vidieť opuch.

Zo záznamu OO PZ v K. o dychovej skúške obžalovaného na alkohol z 30.4.2014 mal súd preukázané, že obžalovaný mal o 18.24 hod. výsledok merania vo výške 1,35 mg/l.

Zo záznamu OO PZ v K. o dychovej skúške poškodenej na alkohol z 30.4.2014 bolo zistené, že poškodená mala o 18.27 hod. výsledok merania vo výške 0,00 mg/l.

Zo správy z miesta trvalého bydliska z 6.6.2013 vyplynulo negatívne hodnotenie obžalovaného. Starostlivosť o deti bola v jeho domácnosti zanedbávaná, pričom bolo zistené časté požívanie alkoholických nápojov.

Zo správy OR PZ v K. z 1.5.2013 súd zistil, že obžalovaný bol šesťkrát právoplatne uznaný vinným z rôznych priestupkov, najmä priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol deväťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu K. B.p. zn.: 1T 98/2012 z 28.6.2012 a to pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný sa ku skutku na pojednávaní nepriznal, avšak usvedčujú ho výpovede svedkov z prípravného konania (najmä výpoveď poškodenej P. W. a výpovede P. W. P. S. Š.), ako aj ďalšie na pojednávaní vykonané dôkazy.

Poškodená P. W. a svedkovia P. W. P. S. Š. síce na hlavnom pojednávaní zmenili svoje výpovede, a to výrazne v prospech obžalovaného, čo poškodená odôvodnila tvrdením, že pila zo žiaľu nad tým, že má deti v ústave, a svedkyne P. W. P. S. Š. tvrdením, že si ich výpovede vymyslel vypočúvajúci, avšak súd nepovažoval tieto vysvetlenia za dôveryhodné. Tvrdenia svedkov o nezákonom postupe vyšetrovateľa v prípravnom konaní neboli vôbec preukázané. Výpovede týchto svedkov (na pojednávaní) boli urobené s odstupom dlhšieho času a boli podľa názoru súdu motivované snahou zachrániť obžalovaného pred výkonom ďalšieho trestu. Súd preto vychádzal výlučne z (ich) výpovedí v prípravnom konaní, ktoré boli urobené ešte pod bezprostredným dojemom zo spáchanej trestnej činnosti a ktoré sú aj v súlade so závermi vyplývajúcimi zo znaleckého dokazovania, z výpovedí svedkov T. K. P. V. P. S. a z vykonaných listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný nadmerne požíval alkohol pod ktorého vplyvom fyzicky a verbálne napádal svoju družku, pričom jej spôsoboval rôzne zranenia. Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na skutočnosť, že aj obžalovaný sa k takému správaniu v prípravnom konaní priznal (v zázname OO PZ v K. o podaní informácie z 30. apríla 2013.)

Obžalovaný zisteným skutkom naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Subjektom trestného činu je obžalovaný ako osoba, ktorej je týraná osoba (poškodená družka) blízka. U obžalovaného súd nezistil žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť.

Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu sa ho obžalovaný dopustil konaním spočívajúcim v týraní blízkej osoby spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, vyhrážaním sa, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, ohrozujúc jej fyzické a psychické zdravie, ktoré konanie malo za následok

porušenie záujmu spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím. Medzi týmto konaním a následkom je príčinná súvislosť.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku obžalovaný sa trestného činu dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Motívom tohto trestného činu bola nenávisť obžalovaného k poškodenej, ktorá súvisí s jeho negatívnymi povahovými vlastnosťami a závislosťou na alkohole.

Objektom trestného činu je záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím. Konaním obžalovaného došlo k zásahu do tohto záujmu spoločnosti.

Pri zločine týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je stanovená trestná sadzba (trestu odňatia slobody) v rozsahu od troch do ôsmich rokov.

Súd na základe vykonaného dokazovania nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť.

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že z odpisu registra trestov síce vyplynulo, že odsúdený bol deväťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu K. sp.zn.: 1T 98/2012 z 28.6.2012 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, avšak súd vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení (prevažne majetková trestná činnosť) na túto skutočnosť ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona neprihliadal.

Vzhľadom na neprítomnosť priťažujúcich a poľahčujúcich okolností preto neprichádzali do úvahy úpravy zákonnej trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona resp. § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné osobitné okolnosti rozhodujúce pre určenie výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré boli dôvodom pre uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby.

Trestná činnosť obžalovaného nezanechalo na zdravotnom stave poškodenej trvalé následky. Jej zranenia neboli nikdy závažnejšieho charakteru a nevyvinul sa u nej syndróm týranej osoby (okolnosť následku činu.)

Páchateľ sa trestnej činnosti dopúšťal prevažne pod vplyvom alkoholu, pričom znalec u neho diagnostikoval chorobnú závislosť na alkohole III. stupňa podľa Jellineka (okolnosť pomerov páchatela.)

Znalec u obžalovaného očakáva pozitívny efekt ústavnej protialkoholickéj liečby (okolnosť možnosti nápravy páchatela.)

Vzhľadom na tieto okolnosti súd podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona vymeral obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výške troch rokov.

Majúc ustálenú výšku trestu, súd pristúpil k úvahám o druhu trestu. Súd pritom znovu prihliadal na osobitné okolnosti uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona rozhodné (aj) pre určenie druhu trestu, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na osobu páchatela a okolnosti prípadu má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a preto mu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, keďže boli splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podmiennečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu. Zároveň pritom ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu a to na jej hornej hranici, teda v rozsahu piatich rokov, ktorú považuje za primeranú na prevýchovu obžalovaného a na preukázanie, či možno účel trestu dosiahnuť aj bez jeho výkonu. So zámerom zvýšiť výchovný účinok podmiennečne odloženého výkonu trestu uložil súd obžalovanému podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa dopustil činu násilnej povahy proti blízkej osobe, pričom vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že by v násilnom konaní pokračoval, ako aj vzhľadom

na priaznivú odbornú prognózu ústavného protialkoholického liečenia, súd podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona rozhodol o uložení ochranného ústavného protialkoholického liečenia obžalovanému.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Prešove podaním adresovaným tunajšiemu súdu.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok.

V Kežmarku, 17. septembra 2014